

عنوان مقاله:

ارزیابی و تحلیل مطلوبیت همجواری کاربری های عمومی بافت میانی (نمونه موردی شهرک سبلان اردبیل)

محل انتشار:

دوفصلنامه معماری و شهرسازی پایدار، دوره 5، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

احمد حاج علیزاده - عضو هییت علمی دانشگاه آزاد واحد تهران شمال

خلاصه مقاله:

برنامه ریزی کاربری اراضی شهری، ساماندهی مکانی و فضایی فعالیت ها و عملکردهای شهری بر اساس نیازهای جامعه شهری است یکی از اهداف برنامه ریزی کاربری اراضی شهری، مکان یابی مناسب کاربری ها و جداسازی کاربری های ناسازگار از یکدیگر است. برای تعیین میزان سازگاری و ناسازگاری بین دو کاربری باید مشخصات و نیازهای مختلف هر یک را برای انجام دادن فعالیت عادی آن تعیین و سپس با مقایسه این مشخصات، موارد توافق و عدم توافق را مشخص کرد. شهر اردبیل با دارا بودن قدمت دیرین در شهرنشینی، همواره مورد توجه مهاجرین روستایی بوده است بطوریکه روند افزایش روزافزون جمعیت شهری منجر به ایجاد و گسترش شهرک های اقماری جدید در این شهر گردیده است که سازگاری کاربری های این شهرک ها از اصول اولیه نظام برنامه ریزی شهری محسوب می گردد. در این مقاله با استفاده از ماتریس سازگاری ضمن بررسی چگونگی توزیع آنها در وضع موجود، درجه سازگاری و ناسازگاری و نیز مطلوبیت همجواری های هر کدام از کاربری ها مشخص شود. نتایج نشان می دهد که کاربری صنعتی با ضریب اهمیت 298/0 بیشترین امتیاز و کاربری مسکونی با 014/0، کمترین امتیاز را از نظر ناسازگاری کاربری ها در محدوده مورد مطالعه به دست آوردند.

کلمات کلیدی:

کاربری اراضی، رشد شهری، سازگاری کاربری، شهر اردبیل، سیستم اطلاعات جغرافیایی GIS

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/872369>

